

Nr 18.

Ankom till riksdagens kansli den 9 maj 1922 kl. $\frac{1}{2}$ 4 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ansvarighet för skada i följd av luftfart.

Genom en den 28 april 1922 dagtecknad proposition, nr 257, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av andra lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagda utdrag av i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

Lag angående ansvarighet för skada i följd av luftfart.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

För skada, som i följd av luftfartygs begagnande i luftfart tillfogas person eller egendom, som icke befordras med luftfartyget, vare luftfartygets ägare ansvarig, ändå han ej är vållande till skadan.

Har den, som led skadan, genom eget vållande medverkat därtill, bestämme rätten, efter ty för varje fall prövas skäligt, om och i sådant fall till vilket belopp skadestånd skall utgå.

2 §.

Har i följd av luftfart med två eller flera luftfartyg uppstått skada, för vilken deras ägare svara enligt denna lag, åligge ansva-

Bihang till riksdagens protokoll 1922. 9 saml. 2 avd. 16 häft. (Nr 18—19.) 1

righet dem en för alla och alla för en; och skola de sinsemellan taga del i ersättningens gäldande efter ty rätten med hänsyn till omständigheterna prövar skäligt.

Uppstår i följd av sådan luftfart skada å någotdera luftfartyget eller å person eller egendom, som befordras med någotdera luftfartyget, skall vad i 1 § stadgas icke äga tillämpning å sådan skada.

3 §.

Brukar någon utan lov annans luftfartyg, svare brukaren i ägarens ställe för skada, som därunder inträffar.

4 §.

Innehar någon luftfartyg med nyttjanderätt, och ingick i upplåtelsen tillika befogenhet att anställa förare eller befälhavare å luftfartyget, vare sådan brukare lika med luftfartygets ägare ansvarig för skada, som i följd av luftfartygets begagnande i luftfart inträffar; och må ägaren söka sitt åter av brukaren. Lag samma vare, därest brukaren ej innehar luftfartyget med sådan befogenhet, som nyss sagts, men likväl anlitar annan förare eller befälhavare än den av ägaren anställde, samt skada inträffar under denne förares eller befälhavares handhavande av luftfartyget.

5 §.

Skadestånd, som enligt denna lag skall utgå i fall, där någon ljutit döden eller lidit kroppsskada, skall bestämmas enligt de i 6 kap. 2 och 4 §§ strafflagen stadgade grunder.

6 §.

Talan å skadestånd enligt denna lag skall anhängiggöras inom två år från det skadan timade. Vill den, mot vilken anspråk på skadestånd gjorts gällande, mot annan föra talan, som i 2 eller 4 § sägs, skall denna anhängiggöras inom ett år från det skadeståndet blev guldets, därest detta skett utan rättegång, men i annat fall från det han genom dom, som mot honom vunnit laga kraft, förpliktats att gälda skadestånd.

Försummas vad nu är sagt, vare rätt till talan förlorad; dock må, där på grund av samma olycksfall ömsesidiga skadeståndsan-

språk föreligga, det ena anspråket, utan hinder av sådan försummelse, kvittas mot det andra.

7 §.

Rätt domstol för upptagande av tvist, varom ovan förmäles, vare allmän underrätt i den ort, där olycksfallet inträffat eller där den, som sökes, har sitt bo och hemvist.

8 §.

Vad ägare eller annan utgivit enligt denna lag äge han söka åter av den, som vållat skadan.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1923.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för ifrågavarande förslag, får utskottet hänvisa till propositionen.

Såsom av propositionen framgår, har spørsmålet om särskild reglering av den ansvarighet för av lufttrafik uppkommen skada, som, utöver vad av allmänna rättsgrundsatser föranledes, bör åvila ägare, brukare eller förare av luftfartyg, upptagits till behandling under ett för åstadkommande i görligaste mån av gemensam nordisk lagstiftning i fråga om lufttrafik åvägabragt samarbete emellan delegerade för Sverige samt dess tre nordiska grannländer; och har vid det sedermera skedda utarbetandet av ifrågavarande lagförslag anknytning till nämnda grannländer under hand uppehållits.

Huvudbestämmelsen i lagförslaget innebär, att ägare av luftfartyg är ansvarig för skada, som i följd av dess begagnande förorsakas å person eller egendom, vilken ej befordras med fartyget, oavsett huruvida vållande från förarens eller annans sida eller ren våda förelegat, varemot ägaren icke har något utvidgat skadeståndsansvar beträffande med luftfartyget befordrad person eller egendom. I ett på grundval av samarbetet emellan förenämnda delegerade tidigare upprättat utkast till lagbestämmelser i ämnet hade inrymts utsträckt ansvarighet för ägare av luftfartyg jämväl beträffande skada, som vid

Utskottet.

yrkesmässig trafik träffar passagerare å fartyget, men hava bestämmelserna härom av grunder, som i propositionen av vederbörande departementschef närmare utvecklats och vilka utskottet finner hållbara, ur förevarande lagförslag uteslutits.

Utskottet, som vid granskning av förslaget ej heller eljest funnit anledning till anmärkning emot detsamma, får fördenskull hemställa,

att förevarande proposition måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 9 maj 1922.

På andra lagutskottets vägnar:

BROR PETRÉN.

Vid ärendets behandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Bror Petrén, von Sydow*, Alfred Petrén**, greve *Spens, Schedin, Franzén** och *Carl August Carlsson** samt

från andra kammaren: herrar *Magnusson* i Kalmar, *Öberg, Karlsson* i Gasabäck, *Hage, Magnusson* i Skövde, *Nilsson* i Vibberbo, *Svensson* i Skönsberg och *Johansson* i Sollefteå*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.
